

Muzikāls baudījums dvēselei

Foto - A. Kirsanovs

Balvos pūš arī Liepājas vēji. Mežragu kvarteta "Četri vēji" dalībnieki uz koncertu Balvos ieradās tieši no Liepājas un arī atpakaļceļā devās uzreiz pēc koncerta. Lai gan šādā sastāvā spēlē kopš 2015.gada rudens, katrs no puišiem Balvos muzicējis arī agrāk. Nākuši no dažādām Latvijas pusēm – Talsiem, Kuldīgas, Ilūkstes un Sēlijas, viņi apvienojās darbam Liepājas Simfoniskajā orķestrī, vēlāk arī mežragu kvartetā. Savukārt Balvu nosaukums kvarteta puišiem vienmēr asociējies ar kamerģitāras festivālu. Neraugoties uz nogurdinošajām ceļā pavadītajām stundām, viņi ļoti labprāt atsaucās balveniešu aicinājumam, jo uzņemšana gan no organizatoru, gan no klausītāju puses šeit vienmēr bijusi ārkārtīgi sirsnīga. Turklāt šis bija lielisks vasaras koncerttūres noslēgums, jo šovasar viņu mūziku klausītāji paguva izbaudīt arī Pļaviņās, Kuldīgā, Salacgrīvā un Liepājā.

Irēna Tušinska

Aizvadītajā nedēļas nogalē Balvu muižas koncertzālē vietējie klasiskās mūzikas gardēži jau 23.reizi baudīja Balvu Kamermūzikas festivāla talantīgo dalībnieku sniegumu. Festivāla organizatori, kā vienmēr, bija parūpējušies par repertuāra daudzveidību, iepriecinot balveniešus un novada ciemiņus ar pasaules un Latvijas klasiku skaņdarbu izpildījumu profesionālā līmenī, ko sniedza valstī pazīstami mūziķi.

Lai gan aizvadītajā nedēļas nogalē valdīja karstums, kas dažus atturēja no festivāla apmeklēšanas, turklāt apkārtnē notika daudzi citi pasākumi, par klausītāju intereses trūkumu sūdzēties nevarēja. Festivālu atklāja flautistes Ilzes Urbānes un pianistes Diānas Zandbergas duets "Duo Colore". Mūziķis iepriecināja balveniešus ar izsmalcinātu Itālijas kultūras iedvesmotu kamerģitāras programmu "Skaistā Itālija". Sestdienas vakarā festivāla apmeklētāji varēja noklausīties trio "SOL" mūziķu Paulas Šūmanes (vijole), Gunas Šnē (čells) un Agneses Egliņas (klavieres) sagatavoto programmu "Mocarta iedvesmotie", kurā izskanēja Volfganda Amadeja Mocarta, Ludviga van Bēthovena, Valentina Silvestrova un Arvo Pēta

skaņdarbi.

Čelliste Guna Šnē, kura, pirmo reizi piedaloties Balvu Kamermūzikas festivālā, sajūtās šeit gaidīta un saprasta, pēc koncerta neslēpa emocijas: "Latvijā negadās bieži saņemt stāvaplāksus pēc akadēmiskās kamerģitāras koncerta. Tas vedina secināt, ka Balvu Kamermūzikas festivāla tradīcija ir iemācījusi cilvēkiem sajūst dižo komponistu ideju klātesamību. Aizvērt acis un ļaut svešiniekam aizvest savas domas nezināmā virzienā, kurā virmo vibrācijas, zaigo noskaņas un pulsē neizskaidrojama enerģija. Un, kad atveram acis, mēs vairs neesam svešinieki. Maģiski!"

Savukārt svētdien ar programmu "Četri vēji" muižas koncertzālē pieskandināja Liepājas mežragu kvartets "Četri vēji" (Ingus Novicāns, Mārcis Auziņš, Edgars Kalniņš un Aivars Vadonis), bet ar īpašu senās mūzikas programmu "Angļu madrigāli" festivālu Veronikas Rinkules klavesīna pavadījumā noslēdza vokālisti Aija Veismane, Nora Kalniņa, Jēkabs Bernāts, Ansis Bertiņš, Emīls Gilučs. Projekta vadītāja Ilga Oplucāne atgādināja, ka senā mūzika Balvos neskan bieži: "Noslēguma koncerts bija īpašs, jo seno mūziku atskaņo reti kura grupa. Arī pārskatot visus mūsu 23 festivāla gadus, jāsaprot, ka seno mūziku esam piedāvājuši tikai četras reizes, jo tā ir diezgan specifiska un to biežāk atskaņo pilis vai pilsdrupās."

Īsziņas

zinātņu fakultāte veiks augsnes izpēti un konkrētu punktu apsekošanu 65 Latvijas pagastos, tostarp Balvu novada Bērzpils, Lazdukalna un Rugāju pagastos.

Atpakaļ uz skolu

Tuvojoties jaunā mācību gada sākumam, Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas Bērnu un pusaudžu uzticības tālrunis 116111 rīko ikgadējo kampaņu "Atpakaļ uz skolu!", kas norisināsies līdz 4.septembrim. Kampaņas laikā zvanīt un saņemt psihoemocionālu atbalstu īpaši aicināti bērni un pusaudži, kā arī vecāki, likumiskie pārstāvji, pedagogi un citi interesenti, kuru jautājumi saistīti ar bērniem un jaunā mācību gada sākšanos.

Nākamajā
adugunī

● **Kas viņas ir un ko dara?**
Novadnieku acīm

● **Šurp, grāmatas, uz skolu!**
Saruna ar jauno skolotāju

Covid-19

(26.augusts)

Balvu novads – 157
Alūksnes novads – 85
Gulbenes novads – 105
Ludzas novads – 124
Rēzeknes novads – 150
Madonas novads – 143

Septembrī un oktobrī Latvijas Universitātes Ģeogrāfijas un Zemes

31.augustā plkst. 19.00 Balvu Romas katoļu baznīcā notiks Svētā Mīse par bērniem, skolēniem, viņu vecākiem, par skolotājiem un pasniedzējiem.

Tautas skrējieni

3.septembrī plkst. 11.00 notiks tautas skrējieni "Rekava – Balkani-Rekova". Starts – pie Rekavas vidusskolas. Sīkāka informācija: P.Vancāns, tālr. 27824570.

Pētīs augsni

Vārds žurnālistam

Sanita Karavoičika

Vēl viena diena, un mūsu pilsētās un novada pagastos redzēsīm daudzus priecīgus un arī mazāk priecīgus skolēnus ar ziediem, bez ziediem, vecākiem pie rokas un draugu lokā. 1.septembris būs svētki visiem! Atzišos godīgi, bija laiks, kad 1. septembris man nemaz nešķita svētku cienīga diena, drīzāk tās bija tādas skumjas atvadas no vasaras. Un, ja vēl stundu sarakstā jau nākamajās dienās divas matemātikas pēc kārtas, tad šķita, ka arī pasaules gals būs klāt!

Ko sagaidīt no šī mācību gada? To, plecus raustot, sev jautā gan savilņoto pirmklasnieku vecāki, gan vecāko klašu skolēni un arī paši pedagogi, kuri jau gatavojas streikam. Divos iepriekšējos Covid gados esam piedzīvojuši pietiekami daudz, lai izjustu bailes un neziņu – gan mācības sejas maskās, gan izglītošanos attālināti. Manas draudzenes dēļ šogad mācīsies augstskolas trešajā kursā un nākamā gada vasarā saņems diplomu. Viss jau būtu labi, taču divu gadu laikā tikai nedēļu (!!!) viņš apmeklēja lekcijas klātienē. Te tiešām gribas pārmet krustu un teikt, – paldies Dievam, ka vismaz medicīnu studenti apguva klātienē – topošie ķirurgi un zobārsti nemācījās operēt, urbt un raut zobus "Youtube" kanālā. Tādēļ ir cerība, ka pēc pāris gadiem tomēr sagaidīsim labus speciālistus. Taču lai vai kā, skolā ir jāiet. Tieši tur starp visām mums šķietami nemūžam nenoderīgajām lietām un zināšanām mēs iemācāmies pieņemt izvēles, dažkārt arī izaicinājumus, iemācāmies paļauties uz sevi un apkārtējiem. Ne velti bieži dzirdam teicienu: mūžu dzīvo, mūžu mācies. Ir jāmācās, lai pēc tam turpinātu izglītošanos visvērtīgākajā no visām pasaules skolām – DZĪVES skolā!

Latvijā

Ovāciju pavadībā demontēts Uzvaras piemineklis. Ceturtdien pēcpusdienā Pārdaugavā, Uzvaras parkā, nogāzts Latvijā un Baltijā lielākais padomju laika piemineklis, demontējot tā kompleksa pēdējo elementu – 79 metrus augsto obelisku, kura virsotni rotā zvaigznes. Obelisks tika nogāzts pēc aptuveni septiņas stundas ilga darba, kas krītot izraisījis skaļu blīkšķi un augstas ūdens šļakatas blakus esošajā baseinā. Sanākušie vērotāji padomju armijai veltītā obeliska krišanu sagaidīja ar ovācijām.

Ukrainas bēgļiem sāk pietrūkt vietu. Uz 5.augustu 32 no 43 Latvijas pašvaldībām jau bija izsmēlušas savas iespējas izmitināt bēgļus no Ukrainas. Pašvaldību mājvietās palikušas "mazāk nekā 130 vietas", apliecināja Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestā (VUGD), kas koordinē izmitināšanas procesus. Tā kā Ukrainas civiliedzīvotāju iebraukšana turpinās, šī situācija ir pamats bažām par ilgtermiņa risinājumu nepietiekamību. Vienīgā pašvaldība, kurā aizņemto vietu skaits ir zem 90%, ir Dienvidkurzemes novads, bet neliels neaizņemtu mājvietu atlikums ir Rēzeknes, Ventspils, Alūksnes, Balvu, Ķekavas, Madonas, Mārupes, Preiļu un Varakļānu novados. Vairākas pašvaldības jau jūlijā norādīja, ka valdības lēmumi, ja vispār risina problēmu, tad tikai īstermiņā un tikai daļēji, jo izmitināšanas vietas ir sažobē ar darbavietu un izglītības pieejamību. Aptaujātās pašvaldības norādīja arī uz to, ka māsaiņniecības nav pietiekami motivētas uzņemt bēgļus pie sevis ilgtermiņā, ņemot vērā komunālo pakalpojumu izmaksu pieaugumu.

Premjers uzdod rast risinājumus izlīdzinātā maksājuma saglabāšanai norēķinos par gāzi. Ministru prezidents Krišjānis Kariņš uzdevis ekonomikas ministrei Ilzei Indriksonai sniegt risinājumus normatīvajos aktos, lai iedzīvotājiem saglabātu izlīdzinātā maksājuma iespējas norēķinos par patērēto dabasgāzi ar publisko tirgotāju. Kariņš norādīja, ka AS "Latvijas gāze" rīcība, paziņojot, ka turpmāk vairs nepiedāvās izlīdzinātā maksājuma iespējas norēķinos par dabasgāzi, ir vērsta pret iedzīvotāju interesēm, jo sašaurina viņu tiesības izvēlēties norēķinu veidu par patērēto produktu. Tas ir nepieļaujami. Ekonomikas ministrei priekšlikumi jāiesniedz divu nedēļu laikā.

/No portāliem www.lsm.lv, www.apollo.lv, www.delfi.lv/

Skolas gaida skolēnus

Šonedēļ sākas jaunais mācību gads. Par to, kā izglītības iestādes sagatavojušās jaunajam darba cēlienam, saruna ar Balvu novada izglītības pārvaldes vadītāju INESI CIRCENI.

Ar ko septembris ienāks izglītības iestādēs?

-Ar atkalredzēšanās prieku, ar jaunām gaidām, ar ikdienas darbu un jauniem izaicinājumiem. Balvu novada izglītības iestādes ir skārušas pārmaiņas: Tilžas vidusskola reorganizēta par Tilžas pamatskolu, Stacijas pamatskolai vairs nav filiāles Viksnā, Žiguru pamatskola likvidēta, pievienojot Viduču pamatskolai, un Žiguros būs pirmsskolas un pamatizglītības programmu īstenošanas vieta. Apvienojot Viļakas Bērnu un jaunatnes sporta skolu un Rugāju sporta centru, izveidota Balvu Sporta skola ar izglītības programmu īstenošanas vietām Rugajos un Viļakā.

Kā vērtējat skolu gatavību jaunajam mācību gadam?

-No 22. līdz 29.augustam apmeklējām Balvu novada izglītības iestādes, izglītības iestāžu vadītāji prezentēja 2021./2022.mācību gadam izvirzīto mērķu un uzdevumu izpildi, stāstīja par savas iestādes novitātēm, īstenotajiem vai uzskārtajiem projektiem, par problēmām, riskiem, neatrisinātiem jautājumiem, nepieciešamo palīdzību, uzsākot jauno mācību gadu, kā arī saskaņoja mērķus un uzdevumus turpmākajiem trijiem gadiem. Visās izglītības iestādēs ir notikuši kosmētiskie remontu mācību kabinetos, pirmsskolas grupiņu telpās, kas ir radoši un gaumīgi iekārtotas, gaitenēs, sporta zālēs. Lielāks un vērienīgāks projekts īstenots Balvu Mūzikas skolā, kur ir siltināta skolas ēka. Balvu Mūzikas skolai iegādāts baritonsaksofons, Viļakas Mūzikas un mākslas skolai – citars, Baltinavas Mūzikas un mākslas skolai – digitālā kamera ar mikrofonu. Balvu Valsts ģimnāzijā iekārtota mūsdienīga āra klase, bet Balvu Mākslas skolā – āra terase. Rugāju vidusskola savus audzēkņus sagaida ar jaunu rotaļu laukumu. Tilžas un Stacijas pamatskolās priecājas par jaunajiem 3D printeriem. Vairākas novada skolas ir saņēmušas datorus dāvinājumā no Nīderlandes Informāciju tehnoloģiju kolekcijas. Ir atbalstīts Rekavas vidusskolas projekts "Rekavas vidusskolas darbnīcu ēkas energoefektivitātes paaugstināšana", sakārtots skolas iekšējais interneta tīkls. Skolai ir uzdāvinātas divas interaktīvās tāfeles. Baltinavas vidusskola šovasar saviem skolēniem ir sarūpējusi daudz mācību grāmatu un mācību līdzekļu. Viļakas Valsts ģimnāzija iegādājusies 3D printeri, 5 planšetdatorus. Izremontēta un ar jaunām mēbelēm aprīkota 1.klases mācību telpa. Atjaunota apzaļumošana pie ģimnāzijas un sporta halles. Skolēnu parlaments izremontējis un izveidojis ģimnāzijas pašpārvaldes telpu. Ar zviedru draugu atbalstu ar jaunām mēbelēm papildināti atpūtas stūrīši ģimnāzijā. Balvu Profesionālajā un vispārīzglītojošajā vidusskolā ir papildināta informācijas tehnoloģiju bāze, labiekārtoti skolas metodiskais un atbalsta personāla kabineti, kā arī skolas bibliotēkas lasītavas telpas. Iekārtots stends-karte, kas atspoguļo skolas starptautiskos projektus. Visas novada izglītības iestādes ir gatavas darbam un ar prieku sagaida izglītojamus. Paldies

ikvienam izglītības iestādes vadītājam, pedagogam un tehniskajam darbiniekam! Pagājušajā mācību gadā vairākas novada izglītības iestādes ir akreditētas, bet jaunajā mācību gadā akreditāciju sagaida Balvu Valsts ģimnāzija, Balvu sākumskola, Tilžas pamatskola, Viļakas Mūzikas un mākslas skola un Balvu Profesionālā un vispārīzglītojošā vidusskola. Balvu PII "Sienāzītis" un Bērzkalnes PII notiks vadītāja vērtēšana.

Vai arī mūspuses pedagogi piedalīsies plānotajā pedagogu streikā?

-Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības Padome sēdē lēma rīkot izglītības un zinātnes darbinieku beztermiņa streiku no šī gada 19.septembra. Streika mērķis ir pievērst atbildīgo valsts amatpersonu un sabiedrības uzmanību kritiskajai nevienlīdzības situācijai nozarē, pieprasot: Izglītības likuma 53. panta trešās daļas izpildi, kas nosaka, ka pedagoga mēnešalga par vienu slodzi nav zemāka par Ministru kabineta apstiprināto pedagogu darba samaksas grafikā noteikto mēnešalgu attiecīgajā laikposmā; darba slodzes sabalansēšanu visiem pedagogiem no 2023.gada. Pedagogu prasības ir pamatotas. Latvijā, šķiet, būtu grūti atrast kādu pedagogu, kurš būtu ar mieru šobrīd pateikt, ka viss ir kārtībā un esmu apmierināts ar slodzi, mani samaksa par darbu apmierina. Par to liecina arī tas, ka jaunie pedagogi, kas pabeidz studijas, izglītības iestādēs atgriežas vien reālais. Jautājot, vai mūsu novada pedagogi piedalīsies streikā, lielākā daļa saka "jā". Piedalīties streikā vai nē – tā ir katra brīvprātīga izvēle. Arī Streiku likums nosaka, ka darbinieku nedrīkst nedz piespiest piedalīties streikā, nedz arī neļaut viņam piedalīties arodbiedrības likumīgi izsludinātā streikā! Ceru, ka starp pedagogu arodbiedrību un Izglītības un zinātnes ministriju tiks panākts kompromiss un plānotais skolotāju streiks tomēr nenotiks.

Kādas aktualitātes skolu dzīvē šogad gaidāmas?

-Arī šis mācību gads neizpaliek bez jauniem izaicinājumiem: 2022./2023.mācību gadā noslēgsies trīs gadu pārejas periods, kurā tiek ieviesta pilnveidotā mācību pieeja. Noslēdzotais mācību gads paredz jaunās pieejas ieviešanu 3., 6., 9., 12.klasei; jauna pieeja vērtēšanā (plānots, ka jaunā pieeja vērtēšanā stāsies spēkā no nākamā gada 1.septembra); 2022./2023.mācību gadā noslēgsies jaunās eksaminācijas sistēmas ieviešana, kurā ir vairāki būtiski jauni nājumumi; piedāvāti pedagogu profesionālās pilnveides pasākumi; visas izglītības iestādes ir saņēmušas no Izglītības ministrijas informāciju "Izglītības sektora Covid-19 plāns 2022.g. rudenim". Priecē, ka izglītības process plānots klātienē. Paaugstinoties saslimstībai, izglītības iestāde var noteikt īslaicīgas izmaiņas mācību darba organizācijā atbilstoši situācijai izglītības iestādē. Izglītības iestādēm pieejama mācīšanās platforma skolo.lv.

Kas gaidāms pedagogu konferencē?

-Balvu novada pedagogu augusta konferencē "Mācies un iedvesmo!" ikkatrs izglītības iestādes vadītājs, pedagogs ir miļi gaidīts baudīt muzikālo apsveikumu, klausīties lektores, psiholoģes Diānas Zandes lekciju "Emocio-

Vēl mācīties un sadarboties.

"Sirsniņi sveicu visu Balvu novada izglītības iestāžu saimi – izglītības iestāžu vadītājus, pedagogus, skolēnus, vecākus, vecvecākus, tehniskos darbiniekus, uzsākot 2022./2023.mācību gadu! Lai visiem gribas uzzināt, zināt, izprast un prast, mācīties un radoši un aktīvi sadarboties katram savā skolā, pagastā, pilsētā un visiem kopā – Balvu novadā!" novēl I.Circene.

nālā labsajūta darbā", kā arī satikties un darboties mācību jomu un metodisko apvienību sanāksmēs. Konferencē paldies vārdus teiks tiem pedagogiem, kas beidz darba gaitas, un godinās jaunus pedagogus, kas uzsāk darbu mūsu novada izglītības iestādēs.

Skolās daudzviet trūkst vairāku mācību priekšmetu skolotāju. Kā ir mūspuse?

-Situācija ar pedagogu nodrošinājumu novada izglītības iestādēs mainās vai ik dienu. Trūkst matemātikas, fizikas, angļu valodas, inženierzinātņu, datorikas skolotāju un atbalsta speciālistu – logopēda, psihologa un speciālā pedagoga, bet izglītības iestāžu vadītāji meklē risinājumus. Ceram, ka, sākoties jaunajam mācību gadam, izglītības iestādēs pedagogu vakanču nebūs.

Vai ir pedagogi, kuri beidz darbu, un skolotāji, kas uzsāks darba gaitas?

-Šogad mūsu novadā ir 9 pedagogi, kas beidz savas darba gaitas: Balvu sākumskolā – Janīna Cibule, Bērzpils pamatskolā – Valentīna Vugule, Stacijas pamatskolā – Līga Lauska un Anita Žigalova, Rekavas vidusskolā – Daina Pužule, Viļakas Valsts ģimnāzijā – Jānis Laicāns un Viduču pamatskolā – Igors Šnepers. Trīspadsmit pedagogi jaunajā mācību gadā uzsāks darbu: Kubulu PII "Tevīņa" – Valda Trokša, Balvu Valsts ģimnāzijā – Evita Arule un Kirils Logins, Viļakas Valsts ģimnāzijā – Eva Junga un Māra Bondare, Rugāju vidusskolā – Ilze Rumjanceva, Anda Laganovska, Santa Tihomirova un Feride Ločmele, Balvu Mūzikas skolā – Eduards Burovecs, Baltinavas Mūzikas un mākslas skolā – Raina Vasiljeva, Rekavas vidusskolā – Žaklīna Orlovska un Guna Žurauska.

Kā vērtējat prāvestu rotāciju?

Viedokļi

Jāsaprot, ka būs citādāk, bet ne sliktāk

GUNTARS SKUTELS, Viļakas Jēzus Sirds Romas katoļu draudzes prāvests

Protams, kā jebkurai lietai, arī garīdznieku rotācijai ir savi plusi un mīnusi. Katram prāvestam būtu jāsaprot, kas viņam šajā situācijā ir lietderīgāk – iespējams, pamainot draudzi un dzīvesvietu, atkal radīsies jauni izaicinājumi un degsme. Nav noslēpums, ka arī prāvesti mēdz ieslīgt rutīnā. It kā visiem ir labi, jo kaut kas notiek, bet nav tās *odziņas*, nav redzamu darba augļu, un tad viņi paši atzīst,

jā, pamest savu draudzi būs sāpīgi, bet nepieciešams kaut ko pamainīt.

Rotācijas notiek visās konfesijās, savukārt katoļu konfesijā tās atkarīgas tikai un vienīgi no bīskapa lēmuma. Godīgi sakot, reizēm arī mēs, garīdznieki, nesaprotam, kāpēc kādu kolēģi pārcēla uz to vai citu vietu, jo mums šķiet, ka viņam nav tādu spēju, kas tieši tur būtu vajadzīgas. Bet lielākoties nav nemaz tik slikti, kā sākumā šķita. Pats rotāciju esmu piedzīvojis vairākkārt. Man bija draudze Aglonā, arī Itālijā izjutu, kā tas notiek. Toreiz beidzās studiju termiņš, un draudze sāka noprast, ka manis var arī nebūt. Godīgi sakot, arī no pirmās vietas bija smagi doties projām, jo emocijas sīta augstu vilni. Tad paaicināju citu garīdznieku, kurš mēģināja tās amortizēt. Tobrīd arī pats gribēju iet projām, tai pat laikā sapratu, ka esmu atbildīgs par to, ko esmu pieradinājis. Man bija vieglāk, jo zināju, kas nāks aiz manis, bet draudzei gan nē. Jutos nedaudz iestagnējis – lielā darba slodze darija savu, sapratu, ka daudz kas jau notiek pašplūsmā, negribējās sākt neko jaunu, jo šķita, ka jau tā visa pietiek. Un tad es nonācu pie secinājuma, – lai kādas būtu pārmaiņas, tās vienmēr ir sāpīgas. Un tas tā ir ne tikai garīdzniekam. Ikvienam cilvēkam darba maiņa ir sāpīga. Pat tad, ja viņš zina, ka jaunais darbs būs labāks, mierīgāks vai labāk atalgots. Vienalga tas ir sāpīgi. Un, ja tu

nestrādā ar sevi, tas var beigties vēl sāpīgāk. Tādos brīžos pats mēģinu vērsties pie Dieva, sakot: palīdzi, kā labāk rīkoties, jo es negribu, lai cieš cilvēki. Jādodomā, kā atrast vidusceļu, lai notiek tas, kam jānotiek, bet tai pat laikā tas būtu mazāk traumatiski.

Šogad februārī piedzīvoju sāpīgu brīdi, kad tuvs cilvēks mani, žargonā runājot, *uzmeta*. Sāku pārdzīvot, meklēt atbildes uz jautājumu, kāpēc man tas sāp? Kāpēc cilvēks, kurš mani atbalstīja, pēkšņi sāka rīkoties pretēji? Viņš bija liels atbalsts, un pēkšņi viss mainījās. Arī labot vairs nevarēja. Vērsos pie Dieva, lūdzot mierinājumu. Un tad pienāca brīdis, kad apzinājos, ka neesmu zaudētājs, ka tā cilvēka vietā jau ir trīs citi, kuri vēl vairāk palīdz un atbalsta. Bija jāmēģina atrast pozitīvais arī negatīvajā. Tas pats jādara arī draudzēm, kuras satraucas par savu garīdznieku rotāciju. Jāsaprot, ka agri vai vēlū tas notiks. Turklāt mums baznīcā ir diezgan stingri pateikt, ka variantu nav un garīdzniekam ir jāpaklausa. Protams, ir arī iespēja pateikt savu viedokli un argumentēt, kādēļ nevar doties uz citu draudzi. Jāsaprot, ka arī garīdznieki ir dažādi – kurš ir saimniecisks, kurš vairāk teologs, cits vairāk runā un labi raksta. Un viņš var pateikt, – piedodiet, es vairāk strādāju ar dokumentiem, svētajiem rakstiem, es nevarēšu iet uz draudzi, kur tek jumts, jo man nav tāda talanta. Nekad neatradīsiet divus

vienādus garīdzniekus. Galvenais ir saprast, kāds kuram talants, un novirzīt viņu pareizajā virzienā. Cik atceros, savulaik arī es godīgi pateicu, ka negribu iet uz Viļaku. Tur bija liela draudze, savukārt man – maz pieredzes. Baznīcas vadība pateica, – nē, mēs ticam, ka tev pietiks spēka. Tu paliksi Viļakā.

Kā plusu prāvestu rotācijai varu minēt to, ka tas ir paaugstinājums. Par Balvu prāvestu runājot, sākumā varbūt šķiet, kāda paaugstināšana, ja aizsūta uz draudzi, kur vēl vairāk darba un daudz kas nolaists? Taču, no garīgā aspekta raugoties, tas ir paaugstinājums. Tas ir tituls 'dekāns', lielāka pilsēta, līdz ar to arī citas iespējas. Mīnusi – ir jāstrādā ar cilvēkiem, jāaprod ar jaunu vidi, jādibina jauni kontakti, kas ir ļoti svarīgi jebkur. Garīdzniekam nevajag, lai viņa vietā kaut ko izdara, dažreiz pietiek arī ar atbalstu. Svarīgi atrast cilvēkus, uz kuriem paļauties, kuri nevis glauda pa spalvai, bet izsaka savu viedokli, reizēm arī nepatīkamu.

Mūsu draudžu cilvēkiem, kuri satraucas par savu prāvestu rotāciju, gribu teikt, – tiem, kuri mīl Dievu, viss nāk par labu. Varbūt sākumā liksies, ka iepriekšējais bija labāks, taču nākamais būs citādāks. Ir jābūt pārejas laikam. Draudzei jānāk kopā, jādalās ar domām, emocijām un jābūt vienotiem. Jā, būs savādāk, taču laiks visu saliks pa vietām, un es apzinos, ka būs vairāki cilvēki, kuri teiks, ka ir pat labāk.

Tautas balss ir Dieva balss

GUNTA GRIGĀNE, Augustovas Svētās Elizabetes Romas katoļu draudzes valdes priekšsēdētāja

Savu atbildi gribu iesākt ar tautā sen zināmo teicienu: "Katram cilvēkam ir jābūt savam dakterim un savam prāvestam", kuriem vari uzticēt gan savas fiziskās, gan dvēseles sāpes un kuri mums spēj palīdzēt un ārstēt. Reizēm dzīvē mēs ilgi meklējam šādus *ārstus*, līdz atrodam.

Būdam kristiete, ļoti skeptiski vērtēju prāvestu rotāciju. Uzskatu, ka tas ir nevajadzīgi un lieki, ja prāvests, ievērojot baznīcas kanonus, tiek veiksmīgi galā ar viņam uzticētajiem pienākumiem un nav ne vecs, ne slimis, un ja draudze ir mierā ar viņa kalpojumu, tad kam tas ir vajadzīgs? Cik man zināms, šādās reizēs cilvēkos birst tikai nauda un dusmu jūtas pret augstāk stāvošām personām, konkrēti – pret bīskapu, kurš izdod šādus rīkojumus, un cilvēki uz to reaģē ar agresiju. Tādējādi mēs pat pelnām grēku. Pamatoties uz to vien, ka prāvests jau ilgstoši

kalpo kādā draudzē un tāpēc viņu jāpārceļ citur, ir absurdi! Kad biju maza meitene, pie mums mājās pēc manas babiņas aicinājuma viesojās Bērzu draudzē ilgstoši kalpojošais prāvests V. Erejs. Izaugu liela, man dzima bērni, un prāvests vēl joprojām kalpoja tanī pat draudzē. Jājautā, kāpēc gan tagad tik bieži prāvestiem notiek rotācija? Pēdējā pusgada laikā no Balvu puses uz citām draudzēm jau pārceļti divi prāvesti, nupat bīskaps grasījās izdot rīkojumu trešajam. Ticīgā tauta centās ātri noreāģēt uz šo ziņu, – pievienojot cilvēku parakstus, rakstījām vēstules, adresētas Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskapam un Arhibīskapam-metropolitam. Pagaidām process ir apstādināts, ceram, ka viņa Ekselence Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskaps ieklausīsies un tālāka mūspuses prāvestu rotācija nenotiks. Kā paruna saka: tautas balss ir Dieva balss. Aizstāvot mūsu priesterus, cilvēki pat ir ar mieru doties piketēt pie bīskapa rezidences. Dzīvojam demokrātiskā sabiedrībā, tādēļ kā ticīgā tauta varam izteikt viedokli, aizstāvēt savus prāvestus, izteikt viņiem atbalstu. Uzskatām, ka mums ir uz to tiesības. Un tad vēl brīnāmies, ka Garīgajā seminārā nestājas puīši un arvien mazāk paliek priesteru. Gribu teikt atklāti, – manuprāt, baznīca kalpo Dievam un cilvēkiem, prāvesti ir Dieva sūtņi virs zemes, lai mēs kļūtu ticībā stiprāki. Prāvestu rotācija, pirmkārt, ir smags emocionāls pārdzīvojums prāvestam un, otrkārt, draudžu cilvēkiem. Ievērojot kanonisko taisnīgumu un paturot acu priekšā dvēseļu labumu, kuram vienmēr ir jābūt augstākam likumam baznīcā, ceram uz baznīcas augstākstāvošo amatpersonu

veselo saprātu.

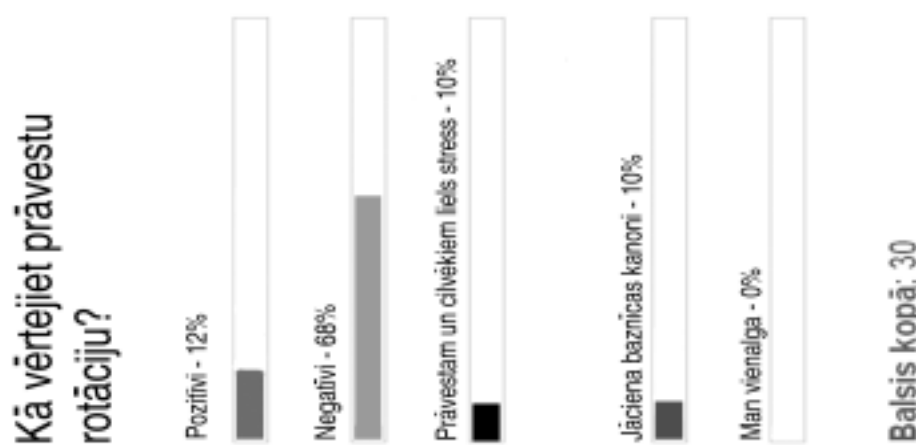
Mēs visi zinām, ka, atšķirībā no citām konfesijām, katoļticīgajiem prāvestiem jādzīvo celibātā. Par viņa ģimeni kļūst draudze, kurā viņš kalpo. Kad prāvests ienāk draudzē, paiet pat gadi, līdz viņš iepazīst cilvēkus un viņu dvēseles. Un otrādi – mēs, ticīgā tauta, meklējam pieeju prāvestam. Katrs prāvests ir kā sava veida psihologs katram no mums, kad pie viņa griežamies ar kādu lūgumu. Prāvesti ir cilvēki, kuri ar savu esamību un kalpojumu mums palīdz dažādos dzīves brīžos – gan priecīgos, gan skumjos.

Mēs vēlamies uzticēties savam garīgajam ganītājam, bet nebūt tik ātri nespējam uzticēties kuram katram. Kā jau kārtīgā ģimenē, pierodam pie sava prāvesta, bet viņš – pie mums, tādēļ rotācija ir abpusējs emocionāls pārdzīvojums visiem. Kad no mūsu ģimenēm kādam kaut kas notiek, mēs ļoti ciešam un pārdzīvojam. Tāpat ir arī tad, kad mums kādā draudzē tiek atņemts prāvests. Negribas ticēt, ka Dievs to vēlas mums nodarīt. Viņš vēlas,

lai mēs, kristīgā tauta, dzīvotu mierā un saskaņā. Viņš nevēlas mūs visus sāpināt. Manuprāt, tas ir ļoti nepareizi – prāvestu, kurš draudzē ir tik ļoti cienīts, iemiļots, vienkārši ņemt un pārceļ uz citu draudzi.

Dievu tauta mīl un ilgojas pēc tādiem priesteriem, kuri uzklausa un iedziļinās, ar sapratni uzlūko ikvienu draudzes cilvēku. Prāvesti ziedo savu dzīvi draudzei, kura viņu mīl, ciena un godā, ir pateicīga, ka priesteris ļauj dalīties savā dzīvē ar viņu. Priesteris kļūst citu dzīves daļiņa un ļauj citiem kļūt par viņa dzīves daļiņu. Viņš priecājas, esot kopā ar draudzes cilvēkiem, un atrod kopīgu valodu gan ar bērniem, gan jauniešiem, gan vecākās paaudzes cilvēkiem. Mēs gribam dzīvot kopā ar mūsu draudžu ierastajiem ganītājiem. Mēs esam avis, kuras nevēlas pazaudēt savus ganītājus!

Viedokļus uzklusija
S.Karavoičika

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Var just, kad ļīpa kust...

Pagājušajā nedēļā ar dažādām aktivitātēm aizvadīts trešais Starptautiskais folkloras festivāls “Līpa kust”, kurā piedalījās folkloras kopas no Latvijas, Lietuvas un Polijas. “Festivāls notika piecas spraigas, darbīgas un ļoti vērtīgas dienas. Šajā laikā paspējām sarīkot trīs lielus koncertus – Viļākā, Rugājos un Upīvē. Neizpalika ļoti vērtīgas danču meistardarbnīcas, izdejojāmies danču naktī, bet svētdienas rītā Viļakas katoļu baznīcā kuplinājām dievkalpojumu ar festivāla dalībnieku dziesmām. Upīvē pārbaudījām savas spējas “Styprūs skriejīnā”, izbaudījām Balvu muzeja viesmīlību. Secinājums, – augsim, paplašināsimies un rīkosim atkal nākamo – jau ceturto, piekto, sesto... festivālu,” atzīst festivāla organizatori.

Ciemiņi no Polijas. Folkloras kopas dalībnieki atklāja, ka viņu dzimtā pilsēta Sokolova Podlaska atrodas simts kilometru attālumā no Varšavas: “Pērn mūsu dziesmu un deju kolektīvs, kurā ir 150 pašdarbnieki, nosvinēja 25. dzimšanas dienu. Tiesa, ir vairākas vecuma grupas. Kas mūs mudina būt aktīviem? Mēs esam vecākā grupa un uzstāties sākām, iedvesmojoties no saviem bērniem. Nebaidieties arī jūs – esiet aktīvi!”

Sadraudzējas Ziemeļlatgalē. Pirmo reizi festivālā “Līpa kust” uzstājās divi lietuviešu kolektīvi – “Alksna” un “Gers Smuoks”. Interesanti, ka tieši Ziemeļlatgalē viņi sadraudzējās un nolēma festivālā “Līpa kust” uzstāties kopā. “Kāda ir dziedāšanas un dejošanas vēlmes recepte? Tiekme pēc mūžīgas jaunības,” jokoja kaimiņvalsts pašdarbnieki.

Dzen jokus. Kapela “Adzele” Ilonas Bukšas vadībā klātesošos priecēja ar humoru un jautrām dziesmām. “Pašiem lustīgs prāts un lai tāds arī jums būtu!” vēlēja kapelas vadītāja. Un bija jau arī kā dziesmā: “...nomierinies, nomierinies – sūdos neviens vēl nav nosities.”

Gatavi dejojot jebkur un jebkad. Viļakas deju kopa “Dēka” apliecināja, ka mīlestība uz deju kolektīvā apvieno gan skolotājus, gan kultūras darbiniekus, gan robežsargus, gan valsts iestādēs strādājošos, gan studentus un citus interesentus.

Festivāla veterāni. Lietuvas folkloras kopa “Vešeta” no Upītes, kaut arī darbojās tikai sesto gadu, bijusi ciemiņš visos trīs festivālos “Līpa kust”. “Mūsu Upīte draudzējas ar jūsu Upīti. Arī mums ir maziņš ciematiņš – 600 iedzīvotāji, kolektīvā ir 29 pašdarbnieki, viņi atzina. Jautāti, cik aktīva ir jaunatne, lietuvieši atjokoja: “Grūti, bet ejam uz priekšu!”

Paldies! Katrs “Līpa kust” koncerts iesākās ar ‘paldies’ vārdiem kolektīvu vadītājiem. Arī noslēguma koncerts Upīvē nebija izņēmums, turklāt ‘paldies’ teica arī brīvprātīgajiem darba darītājiem – jauniešiem, bez kuriem šis festivāls nevarētu notikt.

Meistarklase. Starptautiskajam folkloras festivālam pamatideja ir mācīties dejojot dažādus dančus, arī šajā festivālā neizpalika bez danču meistarklasēm. Šajās

meistarklasēs katras valsts pašdarbnieku kopa mācīja pārējiem savus dančus. Ļoti vērtīga diena izvērtās kultūras centrā “Rekova” (foto).

Kopējais dancis. Tradicionāli festivāls noslēdzās ar kopīgu “Līpa kust” danci. Tajā piedalījās visu kolektīvu dejotāji un muzikanti. Gaidīsim nākamo “Līpa kust”!

Lappusi sagatavoja E. Gabranovs

Pateicības diena medicīnas darbiniekiem

Svētku diena pie Gulbenes slimnīcas

Arī šogad 24.augustā SIA "Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienība" organizēja Pateicības dienu, turpinot pirms gada iedibināto tradīciju, lai dāvātu svētku dienu medicīnas darbiniekiem un teiktu paldies par viņu nozīmīgo darbu. Šoreiz svētki notika pie Gulbenes slimnīcas, kur šajā trešdienā pulcējās lieli un mazi – visi tie, kurus bija uzrunājis svētku aicinājums.

Pasākumā notika dažādas aktivitātes, tirdzniecību ieskaitot. Varēja iegādāties medu, skaistumkopšanai un veselības uzlabošanai noderīgus līdzekļus, kā arī piedalīties izklaidē. Bērniem lielāko jautrību sagādāja burbuļu krāsainā pasaule, ko aizrautīgi piedāvāja Agnese no Rīgas. Savukārt Valērija klātesošos aicināja izkustēties, iesaistoties straujajos zumbas ritmos. Gatavojoties Pateicības dienai, aicināja atsaukties cilvēkus, kuri dzimuši Gulbenes slimnīcā, iesūtot savu bērnības dienu fotogrāfiju, kā arī vārdu, uzvārdu un dzimšanas datus. Pasākuma vadītājs izsauca viņus uz skatuves, un atnākušie saņēma piemiņas velti. Vakara noslēgums priecēja ar koncertu grupas "Baritoni" sniegumā.

Svētku dienas galvenā būtība bija paldies vārdi. Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienības valdes locekle Alīda Vāne sveicināja visus klātesošos, sevišķi mediķus un šajā jomā strādājošos, ko viņa tēlaini salīdzināja ar mozaikas gabaliņiem, kas skaidri redzamu bildi veido tikai visi kopā. Arī darbs slimnīcā ir sava veida mozaika, kur neiztrūkstoši ietilpst ne tikai ārsti un māsīņas, bet arī sētnieks, apkopēja vai virtuves darbinieki. Arī valdes locekle Marika Jermaševiča visiem teica lielu paldies par nozīmīgo ikdienas darbu, būdama pārliecināta, ka nekad nav par daudz pateikti mediķiem.

Iedibināta laba tradīcija. Medicīnas darbinieku godināšanā klāt bija arī Balvu novada domes vadība. Domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs pauda prieku par iedibināto Pateicības dienas tradīciju. "Arī šis gads veselības jomā nav viegls. Taču mēs jau sākam pierast pie visa sliktā, līdzīgi kā dzīvojot Ukrainas kara notikumu ēnā. Mediķi ikdienā strādā, riskējot ar savām dzīvībām. Paldies jums, ka apzinīgi pildāt savus pienākumus!" viņš teica. Foto: S.Maksimovs godina Gulbenes dakteri, pieredzējušo pulmonologu Jūliju Landsmani.

Sirsniņš paldies! Alīda Vāne uzrunā akcentēja faktu, ka 24.augusts ir ne tikai Bērtuļa diena, bet arī Ukrainas Neatkarības diena: "Tādēļ gribu pateikt paldies arī visai ukraiņu tautai, jo viņi, iespējams, tieši šobrīd cinās par mums, lai mēs te varam svinēt svētkus."

Ar sirdi un dvēseli. Svētku pusdienas iesākās ar Andas un Ditas muzikālajiem sveicieniem, kuras nesen atgriezušās no koncerttūres un bija priecīgas redzēt mediķus Gulbenē. Viņu vēlējums, – mazāk ļauties sliktām domām pašreizējā laika savādajā pasaulē, bet baudīt labo laiku un noskaņu.

Paldies par darbu! Balvu novada domes priekšsēdētāja vietniece Sandra Kapteine sveic Gulbenes ārsti Aldu Bušu. Dakteri iepazinuši arī Balvu pacienti, kuriem nācies nokļūt un ārstēties Gulbenes slimnīcas nodaļā. Dakterei Pateicība par viņas nozīmīgo ieguldījumu slimnīcas attīstībā, veiksmīgo sadarbību ar kolēģiem un prasmi dalīties zināšanās ar jaunajiem speciālistiem.

Dalībnieku vidū. Gulbenē Pateicības dienas dalībnieku vidū bija arī medicīnas darbinieki no Balvu slimnīcas, lai būtu kopā ar kolēģiem, suminātu viņus un arī atpūstos.

Vai bērni prot piešūt pogu? 24.augusts svētkiem nav izvēlēts nejauši. Senāk to daudz zināja kā Bērtuļa dienu, tā bija svinamā diena, kurā godināja darba darītājus. Tādēļ Pateicības dienā Bērtuļa dienas noskaņas iedzīvināja Druvienas latviskās dzīvesziņas centrs, aicinot gan rotaļās, gan ierādot praktiskas nodarbes. Sarunās izskanēja jautājums, vai skolā māca piešūt pogu un audzēkņi to prot? Kādreiz Druvienas pamatskolā to mācīja, bet tagad, kā izteicās centra darbiniece, praktiskās nodarbes ar rokām kļūst arvien nepopulārākas, jo ir taču jauno tehnoloģiju laiks.

Būs arī statuja. Gatavojoties Pateicības dienai, labiekārtota Gulbenes slimnīcas teritorija. Taču visas ieceres vēl nav izdevušās, – dejojošo eņģeļu statuja nav pabeigta, pagaidām tās siluēti ir bez kleitām. Protams, agrāk vai vēlāk būs padarīts arī šis darbs, un vides objekts priecēs pilnībā.

M.Sprudzānes teksts, foto – A.Kirsanovs

Briežuciema pagasta pirmssvētku aktivitātes

“Sorry, ka nav capts!”

Maruta Sprudzāne

Iedvesmojoša un garšīga bija Briežuciema pagasta pirmssvētku aktivitāte, kuras rezultātā dalībnieces nobaudīja pašu gatavoto torti. Meistardarbnīcas mērķis bija dalīties pieredzē, ierādot tortes gatavošanu bez cepšanas.

Toršu gatavošanas meistardarbnīca bija viena no Briežuciema pagasta svētku aktivitātēm, ko vadīja Veneranda Keiša, kura pati šo māku savulaik aizgūvusi no jau aizsaulē aizgājušās māsiņas Annas Pundures. Pirms gadiem trim visas trīs māsas – Marija, Veneranda un Anna – piedalījās pagasta pasākumā “Satiec savu meistaru”, rādot savas prasmes, – viņas nāk no Briežuciema un uzskatāmas par šī pagasta lepnumu un stiprajām saknēm. Laika ritējums veicis izmaiņas, palikušas divas māsas, kuras neskopojās ar savām zināšanām un priecājas, ka viņu pulciņš tomēr nav mazinājies, jo par saimnieci kļuvusi arī Annas meita Lina Pundure.

Meistarklase pulcēja divdesmit dalībnieces, kuru vidū bija ne tikai vietējā pagasta sievas, bet arī no Baltinavas, Krišjāņiem, Naudaskalna, Šķilbēniem, jaunie pat no Carnikavas. Kas viņas rosināja doties uz Briežuciemu? Laima no Naudaskalna teica, ka ir vēlme paskatīties citu prasmi, lai pamācītos pati. Arī viņa mājās cep tortes, ja rodas tāda vajadzība. Paplašināt redzesloku vēlējas Klinta no Krišjāņu pagasta. Savukārt jaunie pat no Carnikavas bija šurp devusies, izmantojot iespēju, kas šķitusi ļoti vilinoša. Vasarā viņa dzīvo pie omes, un kādēļ gan nepaskatīties, kā tortes gatavo citi? Meitene atklāja, ka viņu ģimenē tortes prasmīgi cep tētis, kurš ikdienā remontē automašīnas.

Meistarklase izvērtās praktiskā darbā: dalībnieces ietēra cimdos un lakatiņos, sadalīja nelielās grupiņās un katrai ierādīja veicamo darbu. Pēc aptuveni stundas, saliekot sastāvdaļas kopā, gatava bija arī raiba raibā torte, ko visi kopīgi nobaudīja. Atziņa: garšoja lieliski!

Briežuciema tautas nama vadītāja Zita Mežale priecājas, ka aizvadītajā nedēļā padarīti vēl citi labi darbi pagasta pirmssvētku ieskaņā, ko atbalstījuši arī kaimiņi – Alūksnes Nevalstisko organizāciju atbalsta centrs. Interesanta bijusi kļavu lapu cepuru darināšana Lidijas Ločmeles vadībā. Savukārt, izmantojot Vitālija Začesta sarūpētos izej-

Meistarklases stunda. Dalībniecēm bija jāveic konkrēts darbs, un katra grupa centās no sirds. Vieni drupināja cepumus un veidoja tortes pamatni, pēc tam otra grupa visu smalcināja ar mikseri un kūla, nākamā lika to visu kopā un dekorēja. Kāds arī pierakstīja. Radās gan jautājums: ar ko atšķiras kūka no tortes? Uz to bija atbilde, ka svarīgs nav nosaukums, bet galvenais, lai ir trīs lietas, bez kā nevar pagatavot ne kūku, ne torti. Proti, lai ir nauda, par ko iegādāties izejvielas, lai ir cepēji un ēdāji.

materiālus, pagastā līdz augusta nogalei izgatavos vismaz sešus soliņus. Tos izvietos pie tautas nama, lai iedzīvotājiem ir, kur piesēst un atpūsties.

Darbigas un atsaucīgas. Marija, Veneranda un Lina ir aktīvas un prasmīgas saimnieces, kuras iesaistās arī sabiedriskajā dzīvē. Tikmēr kopīgi veidotā torte ledusskapī saldējās un garšas savilkās, apmeklētāji baudīja tēju, kafiju un Venerandas iepriekš pagatavoto kulinārijas brīnumu. Bet baltinaviete Valentīna Daukste visus cienāja ar pašgatavotiem sirupiem.

Skaisti, garšīgi un ātri! Šoreiz torte bija vasaras variantā, pagatavota bez cepšanas ar daudz garšīgām un saldām sastāvdaļām, kā arī ar bagātīgu ogu garnējumu vidū un virsū. Kopīgi pagatavotajai meistarklases tortei

piešķīra nosaukumu “Sorry, ka nav capts”.

Projekts

Projektu īstenoja: REL BĒRŽU SVĒTĀS ANNAS ROMAS KATOĻU DRAUDZE

Kontaktpersona un projekta vadītāja: Iveta Raciborska, tālr. nr. +37126518493, e-pasts: iveta.rac@inbox.lv

Projekta tāme: kopējais finansējums – EUR 12989,54, ELFIA publiskais līdzfinansējums – EUR 11690,59, Balvu novada pašvaldības līdzfinansējums – EUR 1298,95.

Projekta Nr. 22-07-AL19-A019.2201-000001 mērķis – atjaunot Bēržu Svētās Annas Romas katoļu baznīcas centrālās ieejas pakāpienus un laukumu apmeklētājiem, popularizējot arhitektūras pieminekli vietējiem iedzīvotājiem un citiem interesentiem, kā arī papildinot kopējo tūrisma pakalpojumu piedāvājumu Balvu novadā un Ziemeļlatgalē.

Projekts “Centrālās ieejas betona pakāpienu un ieejas laukuma atjaunošana Bēržu Sv. Annas Romas katoļu baznīcai” realizēts sadarbībā ar biedrību “Ziemeļlatgales partnerība”, Balvu novada pašvaldību un Lauku atbalsta dienestu Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai Latvijas Lauku attīstības programmas 2014.-2020.gadam apakšpasākuma “Darbību īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītās vietējās attīstības stratēģiju” ietvaros. Rīcība “Vietējās teritorijas, ieskaitot dabas un kultūras mantojuma objektus, sakārtošana pakalpojumu pieejamībai, kvalitātei un sasniedzamībai”.

Projektā paredzētos darbus veica SIA “Veskor”.

Projekta rezultātā publiskā teritorija ir sakārtota, veidojot pievilcīgu dzīves vidi vietējiem iedzīvotājiem un teritorijas viesiem. Teritorijai ir spēcīga identitāte, vietējie iedzīvotāji lepojas ar kultūrvēsturiskajām tradīcijām, nodrošinot ikvienu interesenta izglītošanu par Ziemeļlatgales kultūru un reliģiju.

*Apmaksāts

Dažādi

LOGI. DURVIS.
Tālr. 26343039.

Spiežam, karsējam, iepakojam
ābolu sulu Kubulos.
Tālr. 27004732.

Maina skaldītu malku pret veciem
motocikliem.
Tālr. 26425960.

Pieved smilti, granti, šķembas.
Remontē piebraucamos ceļus.
Ierok un savieno ūdensvadus,
kanalizāciju un elektrokabeļus.
Tālr. 25685918.

Invalīde meklē cilvēku (65-72 gadi)
ar šoferu tiesībām. Adresēt šifram
T-5 redakcijā.

Z/S “Gračuļi” pārdod jaunputnus un
dējējvistas. Pieteikumi pa
tālr. 29186065.

Dējējvistas, jaunputni.
Tālr. 29424509.

Skaldīta malka.
Cena 40 EUR/berkubā. Piegādes
apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pērk

**Z.s “Strautiņi”
iepērk mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

**IEPĒRK
MAJLOPUS**
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparstrade.lv

Pērk izcirstus mežus,
2500 EUR/ha.
Tālr. 28282021.

Pērk garāžu.
Tālr. 26330356.

**SIA “AIBI” iepērk
liellopus, jaunlopus,
jērus, zīrgus.**
Iepērkam arī bioloģiskos lopus.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 20238990.

SIA “Senlejas” iepērk liellopus.
BIO lopiem augstas cenas!
Iespējams avanss.
Tālr. 62003939.

Pērk mežu ar zemi, cirsmas,
lauksaimniecības zemi.
Tālr. 26346688.

Pērkam izstrādātas meža,
aizaugušas zemes platības
līdz 3000 ha.
Tālr. 27807412.

Pārdod

Kūdras apkures briketes.
Tālr. 29296201.

Pārdodu 1-istabas dzīvokli Balvos,
25 m², 2.stāvā. Ir balkons. Gaišs.
Netālu no centra. Nomainīti logi,
durvis. Zvanīt pēc 18.00.
Tālr. 29477517.

Pārdod metāla jumtus un notek-
sistēmas no ražotāja. Cena no
7,50 EUR/m². Tālr. 28382940.

Piedāvā darbu

Vajadzīgs OPERATORS uz
harvestera John Deer 1070D un
forvardera John Deer 810E.
Samaksa pēc vienošanās.
Tālr. 25458973.

Atrasts

Atrasts atslēgu saišķis ar ķēdītes
piekariņu, ko rotā kaķēni, un
piekariņš ar uzrakstu *Miskaste*.
Interesēties redakcijā.

Hobijs, kas patīk un iedvesmo

Māsas – kāzu plānotājas un vadītājas

Bērzpilietes ARNITA un MAIRITA RAKSTIŅAS zina, cik svarīgs notikums jaunā pāra dzīvē ir kāzas. Māsas jau kādu laiku ar prieku uzņemas visas šo svētku sagatavošanas rūpes, kāzu plānošanu un vadīšanu. Viņas smeļ, ka tas vairāk ir kā hobijs, jo prieku sagādā gan pašām, gan kāzu viesiem un jaunajai ģimenei. Mairita strādā transporta loģistikas uzņēmumā "Latvian-American Shipping Line", ir biroja vadītāja un grāmatvede, bet Arnita – Latvijas Kultūras koledžas studiju daļā ir vecākā lietvede. Kad un kāpēc radās ideja vadīt kāzas?

Iespēju iespēja dzīve

"Īsti tādas idejas vadīt kāzas nemaz nebija, bet dzīve pati iespēja šādu iespēju. Pirms 20 gadiem Pēterdienā precējās mans brālēns Armands, un mūs ar māsiņu Aritu uzrunāja kļūt par viņu kāzu vadītājām. Toreiz tas nebija stilīgi, jo vienmēr, cik atceros, kāzās bija vedēji, kuri uzņēmās visas vadīšanas un plānošanas rūpes. Vakara vadītājs – tas toreiz bija kaut kas jauns," atceras Arnita. Viņai vēl atmiņā, kā kopā ar māsiņu pašas šuva un zīmēja kāzu karogu, meklēja dažādas atrakcijas un spēles, lai izklaidētu kāzu viesus. "Tās bija superīgas kāzas trīs dienu garumā. Ar skaistiem mirkliem, trakām dejām, skrējieniem ap kāzu māju... Trešajā kāzu dienā pasaulē nāca arī jaunā pāra pirmdzimtā meitiņa. Tagad smejamies, ka reizē ar kāzu gadadienu var svinēt arī meitas dzimšanas dienu. Vienmēr esmu bijusi atraktīva, – radi un draugi jau to zina, tāpēc arvien biežāk tiku aicināta vadīt kāzas. Saprātu, ka vienai to darīt ir diezgan pagrūti, jo tad jālūdz muzikantu palīdzība, lai atrakcijās uzlikt vai nospēlētu kādu jestrāku dziesmu. Nolēmu iesaistīt brāli Jāni. Pāris kāzas novadījām, bet brīvdienās Jānis bieži strādāja un nevarēja būt mans palīgs," pastāsta Arnita. Viņa, ilgi nedomājot, uzrunāja māsu Mairitu, jo nojauta – piekritīs! Tagad abas smeļ, ka tas tiešām ir ļoti jauks hobijs. "Tā ir iespēja *uzsist asinis*, kad tu redzi, ka viss ir superīgi. Kad jaunajam pārim mirdz acis, kāzu viesi jēstri iesaistās visās aktivitātēs un izbauda kāzu burvību, tu sajūti atgriezenisko saiti. Sajūta ir neapraktāma. Es nebaidītos teikt, ka kāzu vadīšana mums vairāk ir hobijs. Ja parēķinām matemātiski, tad vienas vai mazliet vairāk kāzas katru gadu – tas noteikti nav business," spriež Arnita.

Lai diena paliek atmiņā kā visforšākā

Mairita uzskata, ka kāzas ir svarīgs notikums ikviena jaunā pāra dzīvē un katrs tās grib svinēt, kā paši ir izsapņojuši. "Visgrūtākais jaunajam pārim ir tieši sagatavošanās posms, bet to atvieglot mēs – māsas, piedāvājot savu palīdzību plecū šajā svarīgajā dienā. Mums kā kāzu vadītājām jāprot salikt kopā visu pa laikiem, izplānot ar rezervēm, jo kāzās daudz ko nevar prognozēt. Arī nomierināt jauno pāri, sakot, ka viņiem šī diena ir jābauda un ne par ko nav jāraizējas, jo mēs un viesi gribam redzēt viņus laimīgus. Lai šī diena paliek viņu atmiņā kā visfantastiskākā kāzu diena!" uzsver Mairita. Viņa neslēpj, ka ļoti daudz laika aizņem tieši sagatavošanās – tikšanās ar jauno pāri, vedējiem, scenārija salikšana, izplānošana, pēc nepieciešamības – kāzu avīzes, dziesmu grāmatas veidošana, īpašo kāzu konfekšu ražošana, visu atribūtu savākšana: "Kāzu vadīšana notiek mūsu brīvdienās, tas nav pamatdarbs. Gatavojoties kāzām, mums ir jāapzina visi sīkumi, ko jaunais pāris vēlas redzēt savā skaistajā dienā, un tas jārealizē dzīvē. Lai vadītu kāzas, cilvēkam pašam par sevi jābūt atraktīvam, komunikablam, jāprot uzstāties publikas priekšā. Uzskatu, ka to iemācīties nevar, cilvēkam vienkārši jāapzinās, ka viņš to spēj darīt, jo ne katrs var būt vakara, arī kāzu vadītājs. Es esmu mazliet klusāka, savukārt māsa Arnita ir tā, kas ir atraktīvāka, viņa prot iziet no katras situācijas, un kopā, manuprāt, pasniegt visu mums sanāk diezgan labi." Viņa neslēpj, ka daudz un dažādas idejas skatās internetā. Ja kādā pasākumā piedalās pašas, piefiksē redzēto un dzirdēto ar domu, ka to varētu realizēt kāzās. "Ir idejas, ko izdomājam pašas vai piedāvā jaunais pāris, vedēji. Parasti kāzās vadāties pēc tradīcijām, sākot ar ligavas izpirkšanu līdz pat mičošanai, tostarp otrā dienā ar jaunā pāra modināšanu. Ņemot vērā jaunā pāra vēlmes, papildinām vai samazinām viņu un savas idejas. Katras kāzas mums ir pilnīgi dažādas, jo katram jaunajam pārim ir savs redzējums uz lietām par viņu laimīgo dienu. Un ļoti daudz kas ir atkarīgs no viesiem, cik jautri un atraktīvi viņi ir, jo vadītāji var sagatavot ļoti daudz visādas idejas, bet, lai tās realizētu, ir vajadzīgi atraktīvi viesi un pats jaunais pāris," uzskata Mairita. Viņa kopā ar māsu ir novadījusi 25 kāzas – visi jaunie pāri ir bijuši ļoti aktīvi,

Atraktīvās kāzu plānotājas un vadītājas. Arnita (no kreisās) un Mairita Rakstiņas, vadot Daira un Madaras Žiguru kāzas.

pretimnākoši un komunikācija izdevusies laba.

Saskaņo visu līdz pēdējam sīkumam

Māsas teiktajam piekrīt arī Arnita, sakot, ka kāzas katrā jaunā pāra dzīvē ir īpašs dzīves brīdis: "Mēs uzklaušām, iesakām savas idejas, pārrunājam pieredzi un kopīgi vienojamies par visiem sīkumiem no 'A' līdz 'Z'. Ar jauno pāri un vedējiem tiekamies vairākas reizes, lai saskaņotu visu līdz pēdējam sīkumam. Tas ir ne tikai interesants, bet arī ļoti atbildīgs hobijs. Idejas reizēm rodas pašas no sevis. Protams, tās tiek meklētas internetā un pielāgotas mūsu vajadzībām. Neesam skopas, dalāmies ar savām atrakcijām arī ar citiem pasākumu vadītājiem. Bieži apmaināmies idejām ar Krišjāņu, Rankas kultūras namu vadītājiem. Reizēm kādu atrakciju noskatām citu cilvēku kāzās, kur esam tikai viesi." Viņa piebilst, ka, vadot kāzas, var iemācīties ļoti daudz, - svarīgākais ir drosmē un uzdrīkstēšanās, attīstās atmiņa un spēja ātri reaģēt, un, ja tas ir nepieciešams, arī ātri pārorientēties.

Iesaka paziņas, atrod sociālajos tīklos

Māsas par kāzu plānotājām un vadītājām iet pārsvarā pazīstamiem sava novada cilvēkiem, - tas nekas, ja darba gaitas viņas aizvedušas uz citām pilsētām, arī Rīgu. Pilnīgi svešiem gan atsaka. Kā viņas atrod? Vai nu viens otram iesaka draugi, radnieki un paziņas, vai cilvēki noskata kāzās un tad uzrunā. "Esam sameklētas arī sociālajos tīklos, tad gan domājam, ko atbildēt, jo jāaskaņo ar savu laiku, savām iespējām. Divu vienādu kāzu nevar būt, katrām ir cits scenārijs, varbūt izņemot tikai atrakcijas, taču arī tās pamainām. Galvenais, lai pēc tam ir gandarījums un pozitīvas emocijas. Man tas tiešām ir tikpat svarīgi, kā citiem baudīt melno šokolādi un kafiju kalnos," pārlicināti saka Arnita.

Piedāvā mobilas spēles un atrakcijas

Māsas ievērojušas, ka jaunieši kāzām tagad krāj naudu paši, tāpēc nosaka, ko lūgs un kādu šo svētku dienu vēlas redzēt. Vairs nav aktuāli kāzās salūgt plašo radu saimi, tāpēc kāzu viesi pārsvarā ir gados jauni cilvēki. "Viņiem līdzī vienmēr ir mobilie telefoni, tāpēc mēs bieži piedāvājam orientēšanās spēli. Pirms tam pašas vai kopā ar jauno ģimeni izbraucam maršrutu un sagatavojam uzdevumus, piemēram, ceļā Balvi- Gulbene atrast pārfrāzēto Kāzupīti un uztaisīt selfiju. Varbūt apskatīt lielu ozolu un izveidot videoapsveikumu jaunajam pārim. Izveidojam *WhatsApp* grupu, un tur visi atsūta uzņēmumus, bet kāzu dienā to skatāmies, izvērtējam un apbalvojam. Ja vēl ir ekrāns, iegūtos kadrus un video var parādīt viesiem. Šajā laikā, kamēr ciemiņi izklaidējas, jaunais pāris mierīgu sirdi var rīkot fotosesijas, nebēdājot, ka ciemiņi garlaikosies," pastāsta Arnita.

Dziesmu grāmatas – arvien modernākas

To, ka dziesmu vārdus vairs zina reti kurš, nav nekāds noslēpums, tāpēc kāzās joprojām ir tā sauktās dziesmu grāmatas ar to vārdiem. Grāmatas vāki ir ar fotogrāfijām, iniciāļiem, tajās ievietotās dziesmas tiek saskaņotas ar jauno ģimeni. Uz

katrām kāzām māsas parasti gatavo savas konfektes, un pie tām tiek gan viesi, aktīvi piedaloties atrakcijās, gan jaunais pāris. Aktualitāti nav zaudējušas arī kāzu avīzes, kuras kļūst arvien radošākas. Jaunais pāris izveido savu iepazīšanās stāstu, vadītājas noformē to, un vakara gaitā avīzi iztirgo ciemiņiem. "Kāzu avīzē parasti iepazīstinām ar jauno pāri – kādi viņi ir, kas patīk vai nepatīk, ieliekam bildes no bērnības, parasti arī iepazīšanās stāstu, jo tie ir tik dažādi un interesanti. Uzdodam jaunajiem jautājumus vienam par otru un sagatavojam ekskluzīvu reportāžu, izzinām vēlmes par nākotni un tad sadaļā 'vizītkarte' var redzēt, kas abiem kopīgs vai atšķirīgs. Ja ir bijušas Vecmeitu un Vecpuišu ballītes, palūdzam no tām reportāžu. Sastādām arī krustvārdu mīklu, ieliekam kāzu horoskopus, kāzu jubilejas, šad tad arī anekdotes, laika ziņas un sludinājumus. Avīzēs ir bijušas loterijas biļetes, dienas plāns, un, protams, sava redaktoru sleja. Tās nosaukumu saskaņojam ar jauno pāri," atklāj Mairita.

Pieņem un īsteno trakas idejas

Kāzu vadītājas stāsta, ka lielo dzīves notikumu var padarīt arī ļoti atraktīvu, realizējot trakas idejas. "Esam ierosinājušas un jaunais pāris piekritis visus kāzu atribūtus redzēt dzeltenā krāsā. Dzeltas kurpes līgavai, arī līgavainim dzeltena akcenti, kas fotosesijā izskatījās ļoti efektīvi. Reiz jaunais pāris baznīcā notupās ceļos, un fotogrāfs uz korpēm pamanīja 'jā!' vārdu. Ja izdodas laba sadarbība ar vedējiem, mūsu ieteiktās idejas realizējas. Zinām, cik ļoti satraukti ir jaunie un līdz kāzu galdiem ilgi jāgaida, – kāpēc pa ceļam nenotiesāt kādu picu, piedzerot klāt *kolu*? Ja vēl līdz ir sega, ja gadās saulriets, iznāks labākie fotomirklī! Nekas, ja nokavē neieklājus laikā, jo kāzas domātas jaunajam pārim, bet viesi ar savu atraktīvo klātbūtni šo dienu tikai papildina. Viesiem uz kāzām jādodas jautrā noskaņojumā, bez greisirdības, aizmirstot mājās visas sliktās domas, jāsaprot, ka jaunais pāris būs gandarīts, ja viņu kāzu viesi būs laimīgi un piedalīsies visās aktivitātēs. Es varu būt nez cik atraktīva, bet, ja viesi tikai sēdēs pie galda un nekur nepiedalīsies, tad viens vakara vadītājs neko neizdarīs. Sadarbībai jābūt! Es visiem saku, - ja tu ej uz kāzām, ej kā dāvana jaunajam pārim un esi jautrs. Ne jau visi šajos laikos var uzrīkot kāzas, daudzi apprecas bez šādām ceremonijām nelielā pulcīnā. Novērtējiet iespēju būt ielūgtiem šādos svētkos! Pricājieties kopā ar jauno ģimeni, jo ne velti saka, - kā kāzās jūtas viesi, tāda dzīve sagaida jauno pāri. Tāpēc novēlu kāzās visiem būt jautriem, priecīgiem, gandarītiem, milētiem," vēl Arnita, un viņai piekrīt māsa Mairita.

Gribētu satīties Rakstiņu parkā

Arnita un Mairita raksta kāzu stāstus, kur grāmatā min jaunās ģimenes dibināšanas gadu un laiku, aktuālākos notikumus, piemēram, kādi kāzās bija muzikanti, kāda krāsa dominēja, kādas idejas virmoja gaisā. "Kad būsim kopdzīvē ievadījušas 30 vai 40 pārus, gribētu uzrīkot jautru ballīti, piemēram, mūsu Rakstiņu parkā. Būtu tik interesanti satīties un uzzināt, kā kuram dzīvē klājies," saka māsas, piebilstot, ka jau gatavojas kāzām septembrī, jo rudens – tas ir īstais kāzu laiks.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Apsveicam!

Svin dzīvi un mīl viens otru!

12.augustā Balvu novada Bērzkaines pagasta estrādē, izbraukuma laulību ceremonijā, gredzenus mīja un viens otram 'jā' vārdu teica bijusī bērkainiete VITA SĪLE un rumānis JURIJŠ PINTJA. Jauno pāri dzīvē ievadīja Vitas jaunības draugi – Rudite Ziberģa un Einārs Punkstiņš.

Par savu iepazīšanos ar nākamo vīru Vita teic īsi un kodolīgi, – kāds tur, augšā, noteikti visu redz un regulē. Pirms pieciem gadiem Vita pieņēma draudzenes piedāvājumu un devās strādāt uz Angliju. Tieši tur viņa satika Juriju. "Izrādījās, ka abi strādājam vienā uzņēmumā. Kad man piedāvāja darbu un lika parakstīt līgumu, nepareizajā vietā ievilku ķeksīti, un tieši šis nejaušības dēļ mani ielika strādāt vienā maiņā ar viņu. Tad nāca trakais Covid ierobežojumu laiks, kas, kā izrādījās, pamudināja Juriju spert pirmo soli un uzrunāt mani. Viņš pie sevis nodomājis, - ja nu es saslimšu un nomiršu? Tā arī nebūšu nekad parunājis ar to smuko sievieti," stāsta Vita. Jurijs nolēma rīkoties – darbā uz lapiņas izlasīja simpātiskās kolēģes vārdu, uzvārdu un vakarā portālā "Facebook" nosūtīja viņai draudzības uzaicinājumu. Vita, atpazīdama savu darba kolēģi, protams, aicinājumu apstiprināja. Vēlāk viņš darbā mēģināja savu izredzēto uzrunāt, bet Vitai jau doma vien, ka būs jākomunicē angļiski, ko tobrīd viņa vēl tik labi neprata, lika mukt no kolēģa burtiskā nozīmē. Savukārt Jurijs nojauta, ka izvairīšanās no sarunas nav personiskā nepatika, bet valodas barjera, tādēļ nolēma viņai uzrakstīt sociālajos tīklos. Tā katru vakaru pēc darba abi vismaz divas stundas dienā sarakstījās. Tas bija brīdis, kad Vita saprata, ka Jurijs ir radnieciska dvēsele – viņiem patika vienas un tās pašas filmas, abi bija lasījuši vienas un tās pašas grāmatas (protams, katrs savā valodā) un arī mūziku klausījās vienādu. Drīz vien Jurijs un Vita saprata, ka atraduši viens otru. Par savu kopā būšanas oficiālo datumu viņi uzskata 20.aprīli un kopš tās dienas katru mēnesi 20.datumā dzer šampanieti un svin dzīvi.

Kopš iepazīšanās brīža pagājuši vairāk nekā divi gadi. Sākumā Vita un Jurijs domāja sarakstīties Anglijā, klusā ceremonijā tikai ar lieciniekiem, taču plāni mainījās, kad pirms gada viņi ieradās Bērzkainē uz Priedaines kapusvētciem. Vita stāsta, ka reizi gadā tikties kapusvētkos ir dzimtas tradīcija daudzu gadu garumā, un arī togad tas nebija izņēmums: "Toreiz Jurijs man sarīkoja pamatīgu pārsteigumu – lūdza mammai manu roku! Radi bija stāvā sajūsmā, visi priecājās. Tieši tad arī radās doma kāzas tomēr svinēt Latvijā." Saplānot kāzas no Anglijas attālināti izrādījās samērā grūts uzdevums, taču ar radu palīdzību viss izdevās.

Jaunā pāra kāzu diena pienāca saulaina un skaista. Būdam lauku meitene, Vita savā īpašajā dienā izvēlējās tērties ar tautiskiem rakstiem darinātā linu kleitā un rokās turēja no dārza samtenēm un rudzupuķēm darinātu līgavas pušķi, ko sarūpēja viesu nama "Putni" saimniece. Savukārt nākamās dienas rītā pie viesiem viņi iznāca rumāņu taututērpos. Jaunlaulātie atklāj, ka kopumā īsā laika posmā viņi piedzīvojuši pat trīs laulību ceremonijas – vienu Bērzkaines estrādē, otru medusmēneša ceļojumā Gruzijā, kur viņus salaulāja mazā, bet ļoti skaistā pareizticīgo kapelā, un trešo Litenē, pudeļu dārzā, kur saimniece piedāvāja novadīt improvizētu kāzu ceremoniju.

Jautāta par sajūtām, kādas pārņēmušas pēc tam, kad abi oficiāli kļuvuši par sievu un vīru, Vita teic, ka nekas daudz nav mainījies, ja nu vienīgi tagad par vīru saka nevis 'mans mīļotais', bet 'mans mīļotais vīrs'. "Mēs ar Juriju visu laiku kaut ko svinam, jo vairs

neesam ļoti jauni – man jau 52, viņam 61 gads. Bērni izauguši lieli, un mēs varam atļauties dzīvot viens otram. Katru reizi, kad kāds no mums iet ārā, mēs sabučojamies, atnākam – atkal sabučojamies. Esam sapratuši, ka jādzīvo šodienai."

Jaundzimušie

Tagad būs trīs Gvido. 13.augustā pulksten 13.52 piedzima puika. Svārs – 3,545kg, garums 56cm. Puisēna mamma Dina Pētersone no Gulbenes novada Šķieneru pagasta lepojas, ka šis ir viņas otrais bērniņš: "Mazo brālīti mājās gaida māsa Gabriela, kurai ir divi gadi un četri mēneši. Nelieģšos, ka vēl pirms ultrasonogrāfijas pārbaudes abi ar draugu Edgaru sapņojām par puiku, lai ir komplekts mājās – meita un dēls. Mūsu sapnis piepildījās, jo pie dēla arī tikām." Jaunā māmiņa stāsta, ka pēc dēla nākšanas pasaulē viņam deva latvisku un stipru vārdu – Gvido. Izrādās, šādai izvēlei ir savs pamatojums. "Edgars vārdadienu kalendāru nešķīrstīja un par dēla vārdu daudz nedomāja, tikai paziņoja, viņu sauks par Gvido. Tas tādēļ, ka viņam ir labs brālis Gvido. Arī manu brāli sauc par Gvido. Tagad mums tuvos rados būs trīs Gvido," skaidro Dina. Taču ir vēl kāds interesants un Balvu slimnīcas dzemdību nodaļā nebijis fakts. Proti, Dina dzemdēja vienā dienā ar savu māsu, vien ar pāris stundu starpību, un pēc dzemdībām viņas abas ar saviem mazuliem dzīvoja vienā slimnīcas palātā. "Māsai piedzima meitiņa Rebeka, man – dēls Gvido. Pirmā par mana dēla dzimšanu uzzināja mana māsa, kura juta līdzīgu un turēja ikšķus, lai viss būtu kārtībā. Pēc tam jau arī mammas, vīri un pārējie radinieki. Mūsu mammai 13.augusts ir īpaša diena, jo šajā datumā viņa reizē tika gan pie mazdēla, gan pie mazmeitas. Varētu teikt, ka tā viņai bija mazliet novēlota dzimšanas dienas dāvana, ko mamma svinēja 11.augustā. Protams, tagad laimīgi esam visi: mēs ar māsu – par bērniem, mammas – par mazbērniem," apliecina Dina.

Mamma izvēlas meitu saukt par Danielu. 16.augustā pulksten 2.29 piedzima meitenīte. Svārs – 3,290kg, garums 51cm. Meitenītes mammai Kristīnei Stepanovai no Alūksnes šis ir trešais bērniņš. "Katrīnai ir 6 gadi, Dinijai 17.septembrī būs divi gadiņi. Gribējās, protams, puiku, bet grūtniecības vidū daktere ultrasonogrāfijas pārbaudē paziņoja, ka man būs vēl viena meita," stāsta Kristīne. Jautāta par vārda došanu jaundzimušajai, nu jau trīs bērnu mamma atklāj, ka to izdomāja pati – nemeklēja piemērotāko vārda variantu ne vārdadienu kalendārā, ne interneta portālos. "Kādā dienā ienāca prātā, ka meitu varētu saukt par Danielu, un pie šī vārda variantā arī nolēmu palikt," apliecina Kristīne. Viņa stāsta, ka mediķu noliktais dzemdību datums bija 18.augusts, bet meita nāca pasaulē vien divas dienas ātrāk. "Arī šoreiz, daudz nedomājot, nolēmu braukt dzemdēt uz Balviem, jo šī slimnīcas dzemdību nodaļa man jau zināma. Te pasaulē nāca arī Katrīna un Dinija. Daudzi jautā, kam Daniela vairāk līdzīga. Skatos un mēģinu saprast. Izskatās, ka deguns būs ticis mantojumā no manis, bet tumšie matiņi – no tēta," teic Kristīne Stepanova no Alūksnes.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Meklējam atbildi

Kāpēc zupas virtuvē nevāra zupas?

Balvu Teritoriālās invalīdu biedrības priekšsēdētāja **MARIJA DUĻBINSKA** sarunā ar Balvu novada domes deputātiem aktualizēja jautājumu par zupas virtuves ēdienkarti. Viņa vēlējas uzzināt, – kādēļ zupas virtuve zupu vietā vāra putas? Sarunā izkristalizējās arī citas problēmas, ar ko šobrīd saskaras silto maltiņu izdales punkts.

“Sadarbojoties ar Nodarbinātības valsts aģentūru, esam radījuši darbavietu puisim, kurš katru dienu zupas virtuvē paņem sešas porcijas ēdiena un aiznes tās uz mājām vientuļiem, veciem cilvēkiem, kuri nevar iziet no saviem dzīvokļiem. Šie cilvēki tiešām ir ļoti pateicīgi Dievam, ka vismaz reizi dienā viņiem ir siltas pusdienas. Taču es savā prātā biju domājusi, ka zupas virtuvē vāra zupas. Manā izpratnē, tas ir gaļas buljons ar, piemēram, kartupeļiem, dārzeņiem vai makaroniem. Bet atklājās, ka zupas tur sen nevāra. Gatavo tikai to, kas pienāk Sarkanā Krusta pakās. Tas ir piena pulveris un dažādas putas – rīsi, zirņi, mieži, griķi un auzu pārslas. Tādēļ šī ēdiena kvalitāte ir zemāka. Nezinu, kā bija agrāk, bet dzirdēju, ka bija citādāk. Gribu pajautāt, kāpēc tagad vāra tikai putas?” jautāja M. Duļbinska.

Zupas virtuve ir tikai nosaukums

Sarunā ar Latvijas Sarkanā Krusta (LSK) Balvu nodaļas pārstāvi noskaidrojās, ka savulaik siltās maltītes atbalstīja organizācija “Ziedot.lv”, kādu brīdi palīdzēja Teterovu fonds, bet jau sešus vai septiņus gadus šo akciju atbalsta Latvijas Sarkanais Krusts ar Eiropas finansējumu. Arī šo silto maltiņu nodrošināšana ir saukusies dažādi – “Siltās maltītes izdales punkts”, “Maizes riecieni” utt. Tas, ka šobrīd nosaukums ir “Zupas virtuve”, nebūt nenozīmē, ka tur gatavo tikai zupas. Eiropas fonds sarūpē pakas aptuveni 50 eiro vērtībā, no katras var pagatavot vairāk nekā 40 porcijas silto maltiņu. Pakās ir cukurs, eļļa, griķi, auzu pārslas, miežu putraimi, rīsi, zirņi, piena pulveris, olu pulveris, gaļas konservi. No šiem produktiem tiek pagatavotas siltās maltītes. Tie var būt griķi ar gaļu vai rīsi ar gaļu, tās var būt piena vai auzu pārslu putas utt. Siltā ēdiena porcijai klāt tiek izsniegta arī maize. Savulaik zupas virtuvei to ziedoja Balvu maizes kombināts. Tagad par neredzētu cenu maizi iegādājas uzņēmumā “Senda Dz”. Zupas virtuvē vidēji dienā tiek izņemtas aptuveni 80 porcijas, aukstā laikā – vairāk. Vidēji mēnesī sagatavo aptuveni 1700 porcijas, ziemā ir bijis arī vairāk nekā 2300 porciju. To, ka zupas virtuve iedzīvotājiem ir ļoti nepieciešama, apliecina kaut vai fakts, ka kāds cilvēks no Naudaskalna kājām nāk uz Balviem, lai saņemtu siltā ēdiena porciju. Pēdējā laikā zupas virtuves maltītes nereti izmanto ne tikai mazturīgie iedzīvotāji, bet arī pensionāri un daudz bērnu ģimenes. Nevienam netiek atraidīts.

Arī 18. augustā satiktais balvenietis Pēteris atzina, ka pēc zupas virtuves ēdiena sev un kundzei uz Balvu muižu nāk katru dienu. Ikdienā vīrietis strādā gadījuma vai arī pagaidu sabiedriskos darbus. Tomēr pastāvīgas nodarbošanās viņam nav. Tādēļ siltās maltītes viņa ģimenei ir lielisks atspaidis, sevišķi tagad, kad pārtikas produktu cenas pieaug ar katru dienu. Pēterim nav nekādu pretenziju pret šeit gatavoto ēdienu un ēdienkartes daudzveidību: “Paldies, ka vispār ir tāda zupas virtuve.”

Lūgs finansiālu atbalstu pašvaldībai

LSK Balvu nodaļas pārstāvji aktualizēja vēl vienu problēmu – finansējuma trūkumu “Zupas virtuves” darbības turpināšanai – un solīja, ka aicinās LSK vadību uzrakstīt pašvaldībai adresētu iesniegumu ar lūgumu piešķirt finansiālu atbalstu. Izrādās, šobrīd jau ir iztērēts LSK Balvu nodaļas zupas virtuvei atvēlētais finansējums, turklāt katras porcijas cena ir pieaugusi – ja agrāk porcija izmaksāja 20 centus, tad tagad – 30 centus. Lai nav jāpārtrauc zupas virtuves darbība, pašvaldībai jānāk talkā ar līdzfinansējumu. Izveidot šādas zupas virtuves izteikuši vēlmi arī Viļakas un Tilžas iedzīvotāji, taču pagaidām šī iecere nav realizējusies. Savukārt Balvos zupas virtuve joprojām atvērta no pirmdienas līdz piektdienai. Siltās maltītes var saņemt no vieniem līdz diviem dienā. Ēdienkarte ik dienu mainās, un katrā no tām ir griķu, rīsu, zirņu, makaronu,

Vidēji mēnesī sagatavo aptuveni 1700 porcijas. Ziemā ir bijis arī vairāk nekā 2300 porciju.

Foto - A. Kirsanovs

Pārbaudītājas saka, – viss kārtībā! 18. augustā LSK Balvu nodaļas pārtikas paku izdales punkta un zupas virtuves darbību pārbaudīja LSK galvenā biroja atbildīgās darbinieces Alla Kruglova un Dace Garsele-Bērziņa. Viņas secināja, ka Balvos gan papīri kārtībā, gan putra garda.

Foto - A. Kirsanovs

Pietiks divām dienām. Viens no zupas virtuves apmeklētājiem aizvadītajā ceturtdienā bija pensionētais balvenietis Jānis Ušackis. Viņš gan atklāja, ka te nenāk katru dienu, bet, dzīvojot vienam, siltais ēdiens noder. Turklāt viņu apmierina zupas virtuvē piedāvātā ēdienu izvēle: “Te gatavo tā, kā man garšo. Man vienam ar šo porciju pietiek divām dienām.”

miežu vai kādu cita putru ar gaļu, kā arī piena zupa, kas pagatavota no piena pulvera.

Sociālās un veselības jautājumu komitejas vadītāja, novada domes deputāte RUTA CIBULE apsoliņa, ka gaidīs LSK vadības iesniegumu, lai varētu izskatīt to komitejas sēdē un lemt par finansējuma piešķiršanu. Savukārt domes priekšsēdētājs SERGEJS MAKSIMOVŠ aicināja deputātus pašiem pagaršot un novērtēt zupas virtuves ēdiena kvalitāti, ko arī 25. augustā viņi izdarīja.

Pārbaudītāji secina, – viss ir kārtībā

18. augustā LSK Balvu nodaļas paku izdales punktu un zupas virtuves darbību, kā arī atbilstošo dokumentāciju bija ieradušās pārbaudīt LSK galvenā biroja Rīgā pārstāves – pārtikas un pamata materiālās palīdzības koordinatore ALLA KRUGLOVA un grāmatvede DACE GARSELE-BĒRZIŅA. A. Kruglova pastāstīja, ka kopumā Latvijā ir aptuveni 360 LSK izdales punkti un sešas LSK zupas virtuves: “Kad mums ir laiks – šobrīd darba ir ļoti daudz Ukrainas bēgļu dēļ –, braucam uz nodaļām ar *svaigu aci* apskatīt, vai viss ir kārtībā.”

LSK galvenā biroja darbinieces secināja, ka visi pavadītie dokumenti un atskaites noformētas pareizi un zupas virtuves ēdienkarte ir atbilstoša: “Mūsu brauciena mērķis bija pārbaudīt

Foto - A. Kirsanovs

Dienā izsniedz vairākus desmitus porciju. Šobrīd zupas virtuves maltītes gatavo Dzidras Sērmūkšas individuālā uzņēmuma “Valdogs” virtuvē, jo muižas pagraba telpās, kur tas notika iepriekš, norisinās remonts. Taču atvestās maltītes joprojām var saņemt Balvu muižā, līdzās paku izdales punktam. Olga Šoldre (foto), kura 18. augustā darbojās zupas virtuvē, izsniedzot rīsu putru ar gaļu un piena zupu, pastāstīja, ka pēc maltītēm nāk dažādi cilvēki, tostarp pensionāres: “Tagad, karstā laikā, pensionāritēm ir grūtāk atnākt, tādēļ viņas ierodas retāk. Šobrīd vidēji dienā izdalu 50 – 60 porcijas. Daži paņem vairākas porcijas, lai aiznestu kaimiņiem, kuri nevar atnākt.”

paku sastāvu, vai ir visi attiecīgie dokumenti, vai ir izvietota informācija par paku saņemšanas nosacījumiem, vai pareizi aizpildītas reģistrācijas lapas utt. Pārbaudījām – viss ir kārtībā. Pagaršojām arī zupas virtuves ēdienu. Viss bija ļoti garšīgi.”

Atklājās arī vairākas citas grūtības, ar ko saskaras LSK Balvu nodaļa, tostarp brīvprātīgo palīgu trūkums. Izrādās, daudzi brīvprātīgie kādu brīdi darbojušies, nogurst un pārstāj to darīt. Tiem, kuri iztur, vajadzētu piešķirt medaļas. Šobrīd daudzi ziedo mēbeles, sadzīves tehniku, apģērbu un citas mantas, kas nepieciešamas ukraiņu bēgļiem. Taču pietrūkst vīriešu, kuri var to visu nest, kā arī nav transporta, ar ko šīs mantas atvest. Šobrīd iedzīvotāji bēgļu vajadzībām saziedojuši daudz trauku, katlu, pannu un citu māsaimniecībā nepieciešamu mantu. Lai gan ir pateicīgi par ziedojumiem, LSK Balvu nodaļas brīvprātīgie aicina iedzīvotājus nenest netīras, kodēmas saēstas drēbes vai citas nelietojamās mantas.

Lappusi sagatavoja I. Tušinska

Apsveikumi

Tūkstoš dzidru saules starus
Lai vēl ilgi dzīvē mirdz.
Prieku, laimi, veselību
Vēlēju no visas sirds.

Visskaistākie sveiciens **Veltiņai Kanaviņai**
skaistajā jubilejā!

Valija A.

Lai pagātne ar vēju aizšalc tālu
Un tagadne, kā saules stars lai mirdz
Un dzīve lai Tev atnes visu, visu...
Pēc kā tik ļoti ilgojas Tev sirds.

Skaidrīt, Tev vismīļākie sveiciens jubilejā!

Silvija

Lai silda vasara, lai ziemā sniegs,
Lai darbs, lai draugi un pa reizei prieks.
Lai dvēsele var baltu domu dziju vīt,
Lai atnāk tas, ko gribas sagaidīt.

Ivetu Peismani sveicam skaistajā jubilejā!

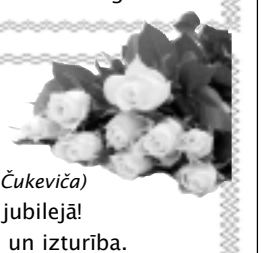
Vismīļākie sveiciens un bučas, akmens veselību.
Mamma, māsas Ilona un Līga

Nav gadiem nozīmes joprojām,
Ir sirdī saule, vējš un prieks,
Jo viss, kas Tavā dzīvē bijis,
Viss Tavš, un it nekas nav bijis lieks.

Sirsniņi sveicam **Ņinu Petrovu** jubilejā!

Lai vienmēr turas veselība, dzīvesprieks un izturība.
Ļuda, Biruta, Nataša, Žeņa

Paldies

Sirsniņš **PALDIES** Krišjāņu pagasta pārvaldei, bijušajiem kolēģiem, draugiem, kaimiņiem, radiņiem, krustbērniem, visiem maniem mīļajiem par sveicieniem un laba vēlējumiem jubilejā!

Miļš paldies par brīnišķīgo ekskursiju uz Rundāles pili, par uzdāvināto iespēju apmeklēt koncertu. Lai jūs visus dzīvē pavada veiksmē, miers, labi cilvēki blakus, mīlestība un veselība.
Dieva svētību katrai dienai!

GENOVEFA

Reklāma

AIZLŪGŠANU DIEVKALPOJUMI 2022 AR MĀCĪTĀJU MĀRCI JENCĪTI

BALVI -
10. septembris 18:00,
Lauks. pārvalde,
Brīvības iela 46A (2.stāvs)

 IEEJA BRĪVA

 +371 26786266

 kristuspasaulei.lv

PAR KATRU TIKS INDIVIDUĀLI AIZLŪGTS

Līdzjūtības

Saņem, labā Zemes māte,
Vienu sirmu māmuliņu,
Apsedz viņu silti, silti,
Savām smilšu villainēm.

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Velgai Rudukai, MĀMIŅU pavadot
mūžības ceļā.

Maruta, Tamāra, Inese,
Aldis, Inese K.

Košu ziedu, dziesmu klusu,
Nav ko citu dāvināt.

Vieglas smiltis, saldu dusu
Kapu kalnā, māmuliņ. (M.Kempe)

Mūsu līdzjūtības vārdi **Astrīdai ar ģimeni, Velgai, Andim**, mīļo mammu, vecmammu **ĪDU STIRU** atdodot Mūžībai.
Agita ar ģimeni

Mums paliks tavš darbigais gājums,
Tik auglīgu mūžu jau neizdzēs riet.

Caur bērniem, mazbērniem un
mazmazbērniem būs turpinājums
Tai saulainai gaitai, ko beidzi tu iet.

Kad pa mirdzošu staru sargeņģelis
aiznes **ĪDAS STIRAS** dvēseli
debesu kalnā, šajā skumjajā brīdī
jūtam līdzī un esam kopā ar **meitu
Velgas un Astrīdas ģimenēm**.
Ceļinieku ielas kaimiņi

Es redzēju karstu vasaru un cīruļus
pavasārī,

Man pietrūka spēka rudenim.
Es aizeju, mani mīļie, par mani
neraudiet,

Cik nolikts – noiets.
Un ziedi rudenī bez manis šogad
kvēlos.

Kad senas atmiņas skar mūsu
sirdis par daudziem nostrādātiem
dzīves gadiem kopā ar Īdiņu, mūsu
klusa un patiesa līdzjūtība **meitu
Velgas un Astrīdas ģimenēm**,
pavadot māmiņu **ĪDU STIRU** Dieva
valstībā.

Dzintra Sprudzāne, Zīta Smirnova,
Lilīta Bukovska, Vija Tūmiņa,
Irēna Vecozola, Māra Slišāne,
Ļubova Glaudiņa,
Nellija Supe, Anna Circene

Cik tukšs un kluss nu kaktiņš, māt,
Kurš varēs tavā vietā stāt,
Kurš grūtā brīdī pienāks klāt?

Neviens tik tuvs vairs nebūs, māt.
Skumju un atvadu brīdī mierinājuma
vārdi un patiesa līdzjūtība **Velgai
Rudukai un tuviniekiem**, pavadot
MĀMUĻU Dieva valstībā.
Rokdarbnieču pulciņa "Mežģis"
dalībnieces

Lai gaišie debess gari aizved tevi
Tai valstībā, kur visiem labi klājas.

Skumjās esam kopā ar **Velgu, Andī
un pārējiem tuviniekiem**, māmuliņi
ĪDU mūžībā pavadot.
3.ievejas kaimiņi Raiņa ielā 41

Katram dziļi, dziļi sirdī
Sāpju rēta sūri smeldz.
Vēji, šalciet, vēji, dziediet,
Mūžs ir bijis goda vērts. (A.Krūklis)
Dzīves skumjajā brīdī mūsu patiesa
līdzjūtība **tuviniekiem, ĪDU STIRU**
mūžības ceļā pavadot.
Balvu pensionāru biedrība

Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu mīļie
Uz kluso mūžības salu. (K.Skalbe)
Skumju un atvadu brīdī mūsu
patiesa līdzjūtība **Mārai Pilānei**,
pavadot mīļo māsu **DACI** mūžības
ceļā.
Zelča V., Circene V., Vita,
Jermacāne T., Dzidra, Silvija, Biruta

Tāda ir dzīve:
upes plūst, saule mostas un riet.
Ikvienam Dievs savā laikā iezīmē
un ceļu, pa kuru lemš iet...
(M.Sviķe)

Mūsu līdzjūtības vārdi lai ir kaut
mazs mierinājums **Mārai Pilānei**,
MĀSU mūžībā pavadot.
Skabu, Leicānu, Ločmeļu ģimenes,
Vera P., Lidija T., Antoņina K.

Tukša paliek lauku sēta,
Klusa paliek istabiņa,
Apklusuši tēva soļi,
Nav vairs tēva padomiņa.
Izsakām patiesu līdzjūtību **Irēnai
Začevai un dēliem**, kad **AINĀRS**
guldīts kapu kalniņā.
Ilga, Ilze

Kad vakaram tavam neaust vairs
rīts,

Kad mūžības gājiens tev iezvanīts,
Tad dvēsele brīva mūžībā iet,
Kur saule nekad vairs nenoriet.
(B.Senkēviča)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
tuviniekiem, JEKATERINU SUPI
pavadot mūžībā.
Balvu tirgus kolektīvs

Kur vārdus rast, kas būtu
mierinājums,

Kad cilvēks zemes klēpī dusēt
steidz.

Kad negaidot ir pārrauts mūža
gājums

Un ardievas tik daudz kam jāpateic.
(K.Apškrūma)

Skumjajā sāpju un atvadu brīdī lai
mūsu patiesa līdzjūtība dod spēku
Egitai Kravalei, BRĀLI pavadot
mūžības ceļā.

Kolēģi Viksnas pagastā, Ilze,
Alewtina, Antonija

Baltie bērzi, šalciet klusi,
Sveiciet tālos apvāršņus.
Tēva sirds ir aprimusi,
Čaklās rokas mierā dus.
(J.Simbārdis)

Skumju brīdī esam kopā ar **Anītu
Logīnu un viņas tuviniekiem**,
TĒVU mūžības ceļā pavadot.
Klasesbiedri un audzinātāja Inta

Runājiet ar mani klusu,
Saudzīgāk kā citu dienu.
Šodien sirds man palikusi
Smagāka par sāpi vienu.

Izsakām patiesu līdzjūtību
Valentinai Tutānei, pavadot **MĀSU**
mūžības ceļā.

Kaimiņi: Meļņikovu un Kurganu
ģimenes, Ilze, Aivars, Gaida

Skaistākos ziedus tev noplūktu
dārzā,

Mīļākos vārdus tev sacītu vēl,
Ja tu šai vakarā, klusā un vēlā,
Atnāktu vēl ar mums parunāt.
(Ā.Elksne)

Izsakām patiesu līdzjūtību **Astrīdai
Circenei un Klīntai Circenei**,
MAMMU, VECMAMMU mūžībā
pavadot.
Deju kolektīvs "Švirkssts"

Kur tu aizej, māmiņ, nevaru tev ceļā
stāt,

Atļauj rokas tā kā debesis tev pāri
klāt.

Uzzied vītols, noriet meži, salnas
puķes zied,

Mātes vērtā dzija cauri mūžam iet.
Izsakām patiesu līdzjūtību **Astrīdai
Circenei ar ģimeni**, pavadot
MĀMIŅU mūžības ceļā.

Rugāju vidusskola

Tavs mūžs kā dziesma izdziedāts,
Kā krāsains dzīps izadīts.

Ar rūpēm, raizēm nodzīvots,
Nu zemes mātes klēpim dots.
(V.Kokle-Liviņa)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Bruno
Jermacānam ar ģimeni, TĒVU**
mūžības ceļā pavadot.

Ingrīda, Līga, Valdis, Indra, Ainārs

Tu aizej prom pa krāšņu ziedu ceļu,
Uz mūžību – šalc priede, egle,
bērzs.

Tik kādā mājā, kādā istabiņā
Gan tavas balss, gan tavu soļu
trūks.

Izsakām patiesu līdzjūtību un
skumju brīdī esam kopā ar **Bruno
Jermacānu**, no **TĒVA** uz mūžu
atvadoties.

SIA "Balvu autotransports" kolektīvs

SIA "Balvu autotransports" kolektīvs

SIA "Balvu autotransports" kolektīvs

SIA "Balvu autotransports" kolektīvs

Pateicība

Izsakām vissirsniņāko pateicību Daugavpils Sv.
Pētera Ķēdēs draudzes prāvestam, Daugavpils
dekanāta dekanam Mārtiņam Klušam, Balvu katoļu
draudzes komitejai, ērģelniekam Jānim, dziedātājam
Aijai, Astrai, Annai, apbedīšanas biroja "Ritums"
kolektīvam, "Senda Dz" kolektīvam par atvadu
mielastu, radiem, draugiem, darba kolēģiem,
kaimiņiem, paziņām un visiem, kuri bija kopā ar
mums, atbalstīja un sūtīja līdzjūtības vārdus, pavadot tēvu, vectēvu,
vecvectēvu **Danielu Annuškānu** mūžības ceļā.

DĒLI AR ĢIMENĒM

Indekss
3004

Vaduguns
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X

Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

**REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI**

D.Dimitrijeva
T. **64507018**
26161959

REDAKTORS **E.GABRANOVŠ** - T. 29360850
ŽURNĀLISTI: **S.KARAVOIČIKA** - T. 26707934;
ZLOGINA - T. 29203754; **I.ZINKOVSKA** - T. 28319682;
M.SPRUDZĀNE - T. 27832538; **I.TUŠINSKA** - T. 27145837;
A.LOČMELIS - T. 26665086. KOREKTORE **S.GUGĀNE**
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730
Tālrūnis-autoatbildētājs - **64520961**

e-pasts: **vaduguns@apollo.lv**
mājaslapa: **vaduguns.lv**

Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
R.KACĒNS
Iespēsts SIA "Latgales
Druka", Rēzeknē,
Baznīcas 28
TIRĀŽA - 2450